

Valgt blev: *Niels Mørk, Kaj Andresen, Bladt, Hjortnæs, Aage Knudsen, Evald Kristensen, Th. Mikkelsen, Elna Syvertsen, Grethe Philip, P. E. Eriksen, Søren Andersen, Holger Hansen, Ellen Poulsen, Clara Munk, Asger Jensen, Gertie Wandel og Chr. Madsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen. (Om erhvervsskattens ophævelse).*

(Lovforslaget (nr. 45) findes i tillæg A. sp. 313, fremsættelsen i tidenden sp. 792).

**Formanden:** Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

*Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.*

(Lovforslaget (nr. 46) findes i tillæg A. sp. 305, fremsættelsen i tidenden sp. 792).

Lovforslagene sattes til forhandling.

**Ove Hansen:** Jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger om de to lovforslag, der her er til behandling.

Lovforslaget om forlængelse af afløsningsordningen, kan jeg kort anbefale. Det andet lovforslag, forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen, går ud på at ophæve erhvervsskatten i de kommuner, hvor den ikke længer har nævneværdig betydning. Vi har jo tidligere i det høje ting drøftet muligheden af at ophæve erhvervsskatten, men det skal erkendes, at det, når man skal tage hensyn til flere sider, er temmelig svært. Da vi i 1937 fik den erhvervsskatteordning, som så nogenlunde har haft gyldighed indtil nu, tog den sigte på ydelse af en vis kompensation til centralkommunerne for de skattetaf, de led ved skatteydere, som var beskæftiget i centralkommunerne, men ikke havde disse

som opholdskommune. Erhvervsskattebestemmelsen havde også til formål at forhindre de såkaldte skattelykommuner. Tiden har jo bragt nogle ændringer; dels er beskæftigelsen nu ikke alene begrænset til centralkommuner, den findes også i stor udstrækning i forstadskommunerne; dels er beskatningsreglerne nu blevet mere ensartede i kommunerne. Det gælder ikke alene de personlige skatter, hvor man har den proportionale beskatning, altså mere ensartede beskatningsregler; det gælder også de kommunale ejendomsskatter, hvor der er en vis begrænsning med hensyn til promillernes størrelse. I og for sig kunne man vel derfor med dette som baggrund godt ophæve erhvervsskatten, men det skal erkendes, at centralkommunerne vil lide ret store tab, hvis man fuldstændig fjerner erhvervsskatten.

I 1959 og de følgende år foretog vi visse ændringer, som gik ud på, at i de områder, hvor erhvervsskatten virkelig havde betydning — det var 9 områder — lod man centralkommunerne få tilsvær fra forstadskommunerne omkring centralkommunerne, baseret på den erhvervsskat, der udrededes i 1957-58-året. I de andre dele af landet, hvor erhvervsskatten ikke betød ret meget — men det var altså langt den største del af landets kommuner — opretholdt man denne, men da de tal, der blev lagt til grund for erhvervsskattepligtens indtrædelse, var ret høje, fik den næsten ingen betydning mere. Det er således i dag, at en skatteyder i erhvervskommunen skal have haft en indtægt på mindst 12.500 kr., og i opholdskommunen skal han have en skattepligtig indkomst, der overstiger 25.000 kr. Disse to tal danner forudsætningen for, at man kan blive erhvervsskattepligtig, hvis man har et arbejde i en anden kommune end opholdskommunen.

Jeg ser af bemærkningerne til lovforslaget om erhvervsskattens ophævelse, at der kun er ca. 3.000 i vort land, der i dag er erhvervsskattepligtige, og derfor synes jeg, det er rigtigt, at den højtærede inden-